

РЕШЕНИЕ

№ 7623

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9883** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба подадена от А. Х. П., чрез адв. И. И., срещу решение № 4003/03.09.2024г. по АНД № 20241110200732/2024г. на СРС, 108 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № СО-33-А-21-22-033/09.06.2021г., издадено от кмета на Столична община. Касаторът поддържа, че решението на СРС е неправилно и необосновано. Поддържа, че НП не отговаря на законоустановените изисквания за форма и мотивираност. Изводите на съда не съответстват на събраните доказателства и е приложен неправилно материалният закон. Прави искане решението на СРС и НП да бъдат отменени.

Касационната страна – кмет на Столична община, не взема становище по жалбата.

Прокурорът от Софийската градска прокуратура изразява становище, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд – София-град, V касационен състав, след анализ и оценка на събраните в доказателства, във връзка с доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба на А. Х. П., против наказателно постановление № СО-33-А-21-22-033/09.06.2021г., издадено от

кмета на Столична община, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева, на основание чл.209а, ал.1 от Закон за здравето (ЗЗдр.), вр. раздел I, т.7 от Заповед № РД-01-51/26.01.2021г. на министъра на здравеопазването.

Въз основа на надлежно събрани и обсъдени доказателства съдът е направил правилни и законосъобразни правни изводи, които се споделят от настоящата инстанция.

Обосновани са изводите на СРС за фактичката обстановка по делото. Установено е, че на 16.03.2021г., около 12:00 часа, в [населено място], [улица], А. Х. П. се е намирал на закрито обществено място – магазин „Д.“ и не е поставил защитна маска на лицето си за еднократна или многократна употреба, покриваща изцяло носа и устата – от основата на носа до брадичката, в условията на обявено в Р. България извънредно положение с Решение от 13.03.2020 г. на Народното събрание. По този начин А. П., не е изпълнил въведеното със заповед на министъра на здравеопазването № РД-01-51/26.01.2021г., в раздел I, т. 7, задължение за всички лица, когато се намират в закрити обществени места да носят защитна маска за лице или друго средство с аналогична функция. За констатираното нарушение бил съставен АУАН, връчен лично на сочения за нарушител, който е възразил, че е свалил маската само за кратко, когато около него не е имало други хора. Обосновано СРС, въз основа на безпротиворечивите гласни доказателства е приел възражението на жалбоподателя за неоснователно, от една страна, тъй като от показанията се установява, че в продължителен период от време маската не е била поставена според изискванията – изцяло покриваща носа и брадата, а и от друга страна, че задължението за носене на маска е за времето през което лицето се намира на закрито обществено място, а не за времето, когато около него няма други хора.

Правилен и законосъобразен е изводът на СРС, че така установената фактическа обстановка обуславя ангажирането на административнонаказателната отговорност на касатора на основание чл.209а, ал.1 от ЗЗдр. Цитираната норма в редакцията действала към момента на извършване на нарушението (ДВ. бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.), предвижда административно наказание глоба от 300 до 1000 лв. за нарушаване или неизпълнение на въведени с акт на министъра на здравеопазването или на директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 4 или 7 и чл. 63а, ал. 1 или 2, освен ако деянието не съставлява престъпление. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 4 от ЗЗдр., при обявена извънредна епидемична обстановка по ал. 1, министърът на здравеопазването въвежда със заповед временни противоепидемични мерки по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област в съответствие с мерките, определени в националния план по ал. 3а. В НП е посочена Заповед № РД-01-51/26.01.2021г. на министъра на здравеопазването, с която са били въведени противоепидемични мерки на територията на страната, като с т. I, 7 от същата, е въведено и задължение за всички лица, които се намират в закрити обществени места да имат поставена в защитна маска на лицето си за еднократна или многократна употреба, покриваща изцяло носа и устата – от основата до брадичката. Безспорно от доказателствата по делото се установи, че касаторът на 16.03.2021г., около 12:00 часа, в [населено място], [улица], се е намирал на закрито обществено място – магазин „Д.“ без поставена маска на лицето си за еднократна или многократна употреба, покриваща изцяло носа и устата – от основата до брадичката, което сочи на

неизпълнение на задължението за спазване на противоепидемичните мерки, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността му на соченото основание.

По отношение на санкцията същата е наложена в минимален размер, поради което е и правилно определена.

Не са налице и предпоставките за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като деянието е типично за вида си, липсват обстоятелства, които да го характеризират като такова с по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, свързани с незначитане на нормативните задължения по спазване на въведени противоепидемични мерки със заповеди на органи на държавно управление.

Издадените АУАН и НП съдържат ясно и конкретно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и законовите разпоредби, които са нарушени, които съответстват на посочените обстоятелства. Всички елементи от фактическия състав на нарушението са описани в НП, поради което и то отговаря на изискванията на чл.57, ал.1 ЗАНН. При издаването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице.

Предвид горното, настоящият състав, при извършената проверка по чл.218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК, предполагащи отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно, на основание чл. 221 ал. 2 от АПК.

При този изход на спора право на разноски за касационното производство има АНО, но такива не следва да се присъждат, тъй като не се претендират.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, Пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4003/03.09.2024г. постановено по АНД № 20241110200732/2024г. на СРС, 108 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.